

i Aar blev fremsat i Folketinget og nu foreligger i den af Folketinget ændrede Skikkelse, saaledes som jeg gjorde, saa var det ikke mindst for at skaffe Plads til at indskyde Folkeforsikringselementet, først og fremmest paa den kommunale Ydelses Plads eller paa en Del af denne. Derfor tror jeg ikke, man i Virkeligheden har tjent en snarlig Fremme af en Folkeforsikring som delvis Erstatning for Aldersrenten ved den Ændring, der er foretaget, og som betyder en Forhøjelse af de faste Takster og en Indsnævring af den bevægelige Margen, der var tilsigtet. Men da man ved Forslaget, saaledes som det her er udformet, i samme Grad som af mig tilsigtet ved det oprindelige Forslag har søgt frem mod de Maal, som det ved den Kritik, der er udøvet mod Aldersrenteloven, var ønsket, vi kunde naa frem til: en Begrænsning af Tallet af Aldersrentenydere, en Forbedring af de enligt stillede Kaar og en vis Bevægelsesfrihed for Kommunerne — saa var jeg særdeles vel i Stand til at stille dette Forslag, til at søge Tilslutning til det, til at føre det frem til Vedtagelse i Folketinget og til ligeledes at føre det frem her i Tinget. Naar dette skete, maatte jeg naturligvis stille Udsigten til en Gennemførelse af en delvis Folkeforsikring som Supplering eller Erstatning i nogen Maade i Bero. Men selvfølgelig vil jeg paa Grundlag af den Kommissionsbetænkning, der foreligger, i hvert Fald i den kommende Sommer tage Arbejdet op og, saa snart det er gør ligt, søge det ført til Afslutning med det Formaal at kunne fremsætte et Forslag, hvorefter vi i et ventelig jævnt stigende Tempo indtil en vis Begrænsning kan naa til at føje Forsikringsprincippet ind i Aldersrentebygningen, idet jeg dog paa ingen Maade mener, at Forsikring helt bør erstatte det Princip, der har ligget til Grund for Støtten til de gamle lige siden Gennemførelsen af Alderdomsunderstøttelsesloven, og som jo ogsaa ligger til Grund for den gældende Aldersrentelov og det Forslag, her foreligger: at en væsentlig Del af denne Byrde maa bæres af den almindelige Skatteyder.

Det ærede Medlem fandt det ønskeligt, at der blev ført en Forhandling her i Tinget baade, som jeg jo ogsaa har fremdraget det, om Spørgsmaalet om de gamle i Alderdomshjemmene og den Adkomst, der bør gives dem til at beholde visse Indkomster selv, ved en Ordning, som forøger deres Ydelse til den Kommune, i hvis Alderdomshjem de opholder sig, og med Hensyn til en Nyordning ved Beregningen af Aldersrenten for Ægtepar, hvoraf kun den ene Ægtefælle kan være Aldersrentenyder. Det ærede

Medlem pegede i Overensstemmelse med, hvad jeg har sagt, paa, at dette Spørgsmaal fremdeles kunde ordnes administrativt. Men jeg vil mene, at det er naturligt, at der inden Lovforslagets Gennemførelse finder en Forhandling Sted med Lovgivningsmagten om dette Spørgsmaal. Om man i al Almindelighed kan hævde, at hvor formuende Aldersrentenydere opholder sig paa Alderdomshjem, er Kommunen den rette Arvtager til Formuerne, stiller jeg mig dog i ikke ringe Grad tvivlende overfor, idet jeg i en saadan Bestemmelse vilde se en direkte Modvirken af det, man gennem Aldersrenteloven dog i nogen Maade har tilstræbt, nemlig en Fremme af Opsparingsvillien.

Til det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen [Drusebjerg]) skal jeg ikke gøre mange Bemærkninger. Det ærede Medlem var jo nemlig principielt fuldstændig enig med mig, og jeg skal derfor ikke gaa i Rette med ham, naar han stærkt understreger, fremdrager og forstørre de enkelte Punkter, hvor han ser anderledes paa Tingene, end Flertallet i Folketinget og jeg har gjort. Hvad det principielle angaar: Taksternes Fastsættelse, de fradragsfrie Beløb og Fradragsreglerne, er det ærede Medlem jo fuldstændig enig med mig. Det ærede Medlem er ogsaa fuldkommen enig med mig i, at man bør søge at naa til Besparelser, og det ærede Medlem vilde have kunnet naa ned paa det samme Udgiftsplan, hvortil Flertallet ved at tiltræde mit Forslag er naaet, hvis det ærede Medlem indenfor sin 15 pCt.s Margen havde givet Plads for Brændselydelsen og for den lønnede Sygepleje i Hjemmet. Havde det ærede Medlem holdt disse to Ting udenfor de lovbestemte faste Ydelser og henvist Løsningen af disse Opgaver til de Beløb, som findes indenfor denne Bevægelsesmargen, havde det ærede Medlem faaet Opgaven løst. Men det ærede Medlem og hans Parti har jo været — det erkender jeg — vanskeligt stillet. Jeg har ogsaa været dem overordentlig taknemmelig for, at vi har kunnet følges ad saa langt, vi har kunnet det, og jeg kan paa Kommunernes Vegne, som visselig trænger til Lettelser i deres Byrder, kun være taknemmelig for, at det radikale Venstre ved sine Refusionsforslag vil give Kommunerne hele den Besparelse paa 3½ Mill. Kr., som de opnaar ved dette Forslag. Kommunerne opnaar ved det radikale Forslag i og for sig det samme som ved mit. Men jeg gaar ud fra, at det radikale Venstre er paa det rene med, at ikke blot de kommunale Skatteyder lider under Tidens